

Shkruar nga: Edward Hughes

Ilustruar nga: Jonathan Hay

Adaptuar nga: Mary-Anne S.

Përkthyer nga: Arianit & Valbona Iljazi

Prodhuar nga: Bible for Children
www.M1914.org

©2020 Bible for Children, Inc.

E drejta e kopjimit: Mund të bëni kopje ose ta shtypni këtë histori,
nëse nuk do ta shitni.

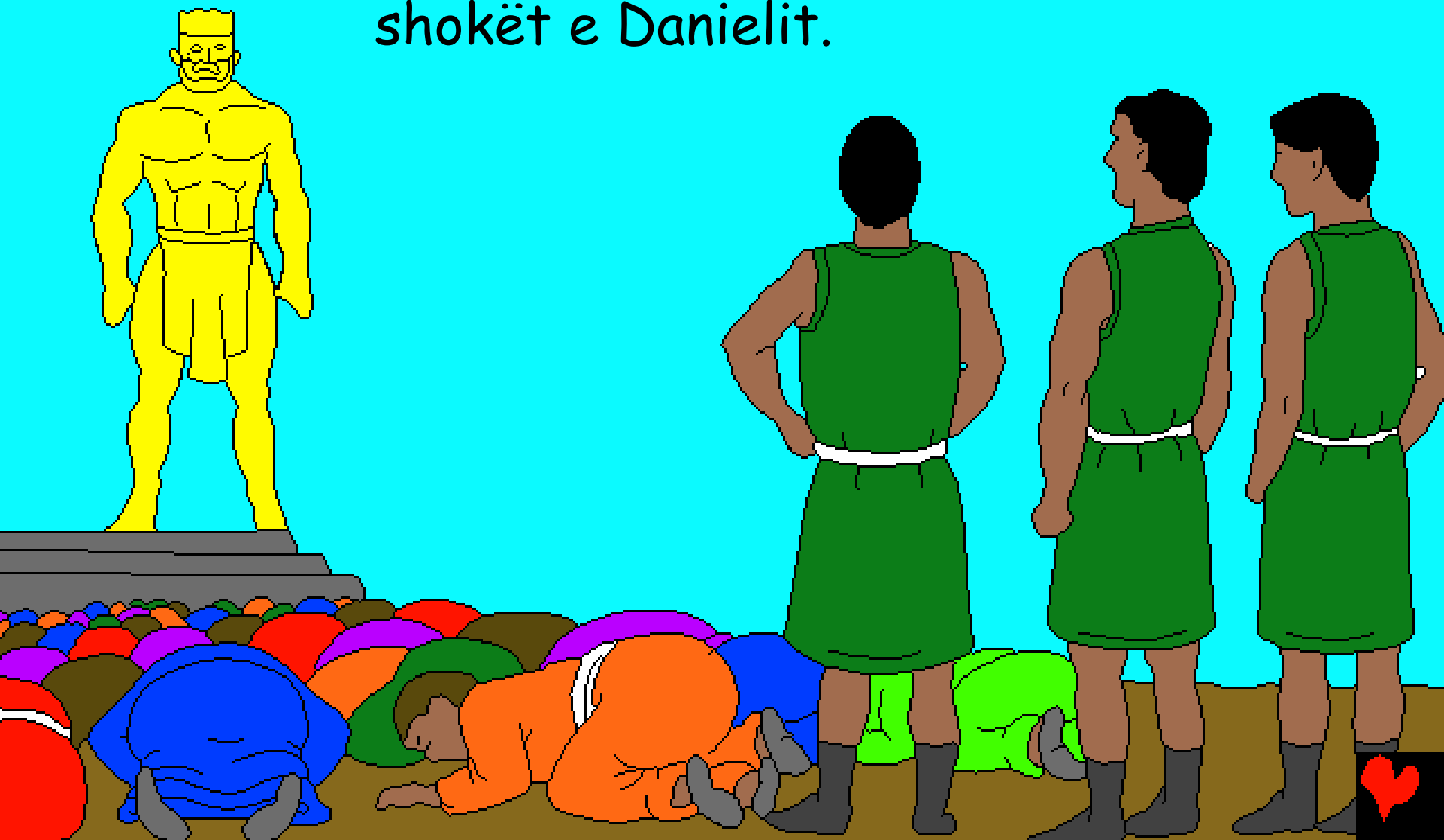
Mbreti Nebukadnetsar ndërtoi një statujë të stërmadhe prej ari. Ishte ar nga koka tek këmbët. Mbase mbreti e kishte harruar ëndrrën që Perëndia i kishte dhënë, për ti treguar se mbretëria e tij nuk do të zgjaste përjetë. Mbase ai mendoi se duke e ndërtuar statujën plotësisht prej ari, Fjala e Perëndisë në ënd'rrën e tij nuk do të vërtetohej.

Një nga shërbëtorët e mbretit i
lexoi urdhërin të gjithë njerëzve,
“...ju duhet të bini përmbys dhe të
adhuroni statujën e artë...Dhe
kushdo nuk bie përmbys
dhe nuk e adhuron, do të
hidhet në mes të një
furre me zjarr
përvëlues”.

Çdokush bëri atë që mbreti urdhëroi - përveç tre njerëzve. Këta njerëz ishin Hebrej. Ata ishin Shadraku, Meshaku dhe Abednego, shokët e Danielit.

Duket se Danieli nuk ishte atje në atë kohë, sepse me siguri edhe ai nuk do të kishte pranuar të adhuronte një idhull vepër e duarve të njeriut.

Njerëzit e ditur të mbretit ishin zhelozë për Danielin dhe shokët e tij sepse ata kishin pëlqimin e mbretit. Kështu ata thanë, "Ka tre njerëz të cilët ti i ke vendosur si qeveritarë mbi provincën e Babilonisë - Shadraku, Meshaku dhe Abednego. Këta njerëz, o mbret, nuk të binden ty.

Ata nuk i shërbejnë perëndive të tu, as nuk adhurojnë statujën e artë

të cilën ti e ke ngritur".

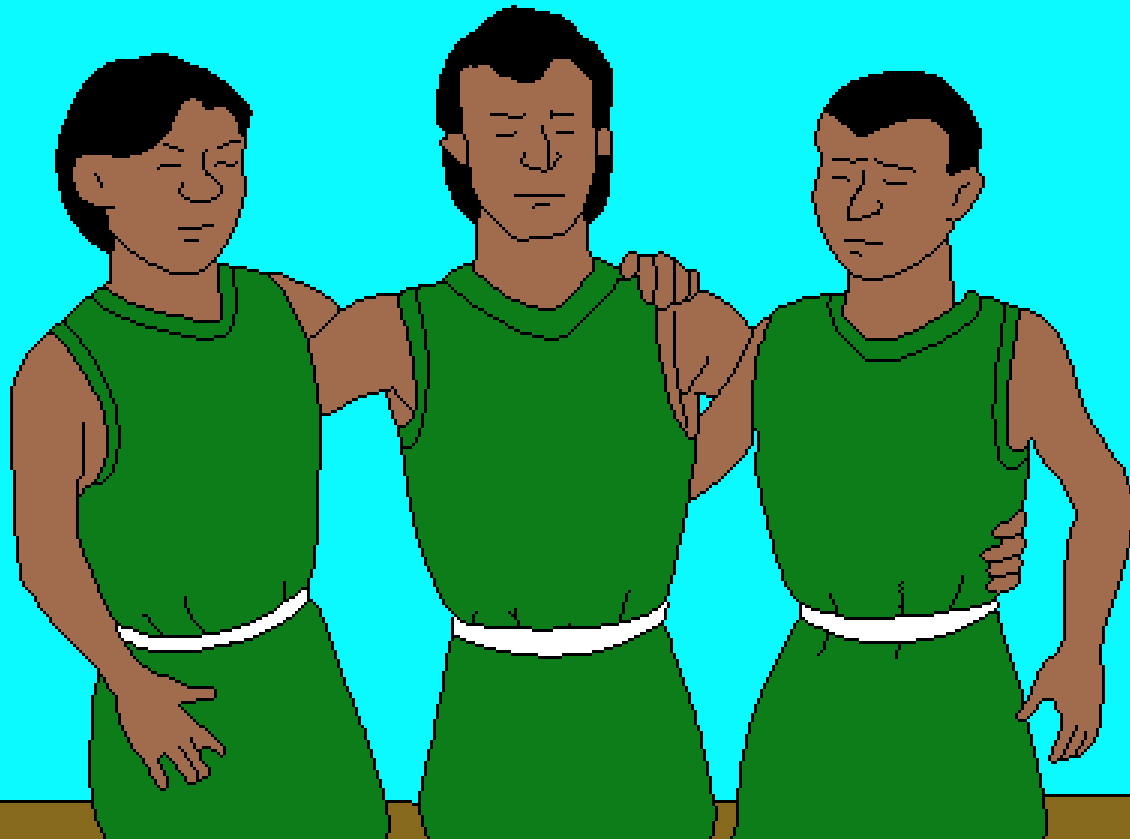
Mbreti
Nebukadnetsar, u
mbush me tërbim.
Ai i paralajmëroi ata,
"Nëse ju nuk adhuroni
statujën, ju do të
hidheni në mes të
furrës që digjet me
zjarr përvëlues. Dhe
cili Perëndi, do t'ju
çlirojë ju nga duart
e mia?"

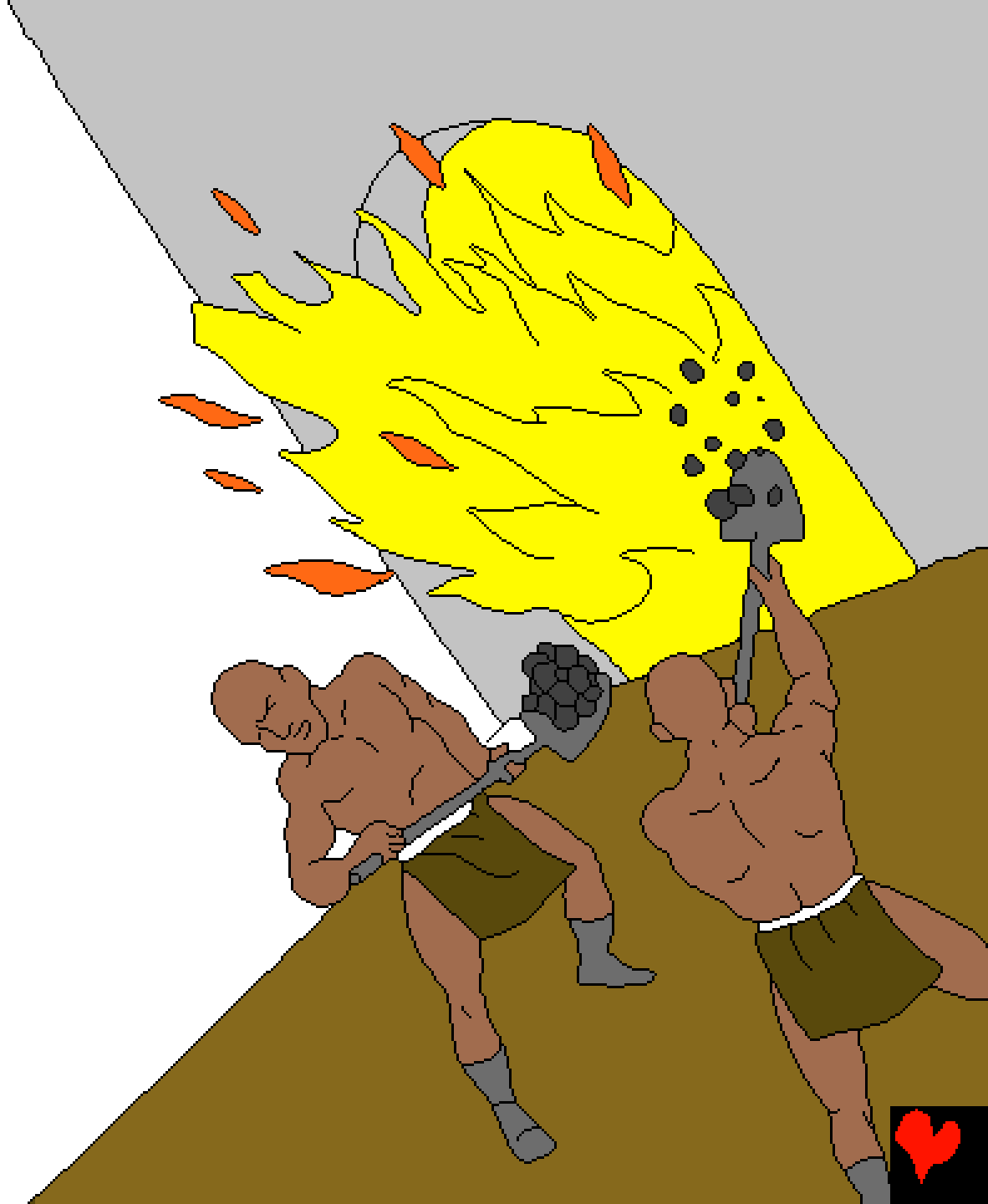
Mbreti po bënte një gabim shumë të madh. Ai në të vërtetë po sfidonte Perëndinë e gjallë. Të tre burrat Hebrej e dinin që është kundër ligjit të Perëndisë, të adhurosh një statujë. Ata nuk u përkulën. Sepse ata i besonin Perëndisë, ata nuk e kishin frikë mbretin.

Këta njerëz trima kishin një përgjigje për mbretin. Ata thanë, "Perëndia ynë, të Cilit i shërbejmë është i aftë të na çlirojë nga furra me zjarr përvëlues. Por edhe sikur të mos të na shpëtonte, le ta dish mirë o mbret, se ne nuk do ti shërbejmë perëndive të tu dhe as nuk do adhurojmë statujën e artë të cilën ti e ke ngritur".

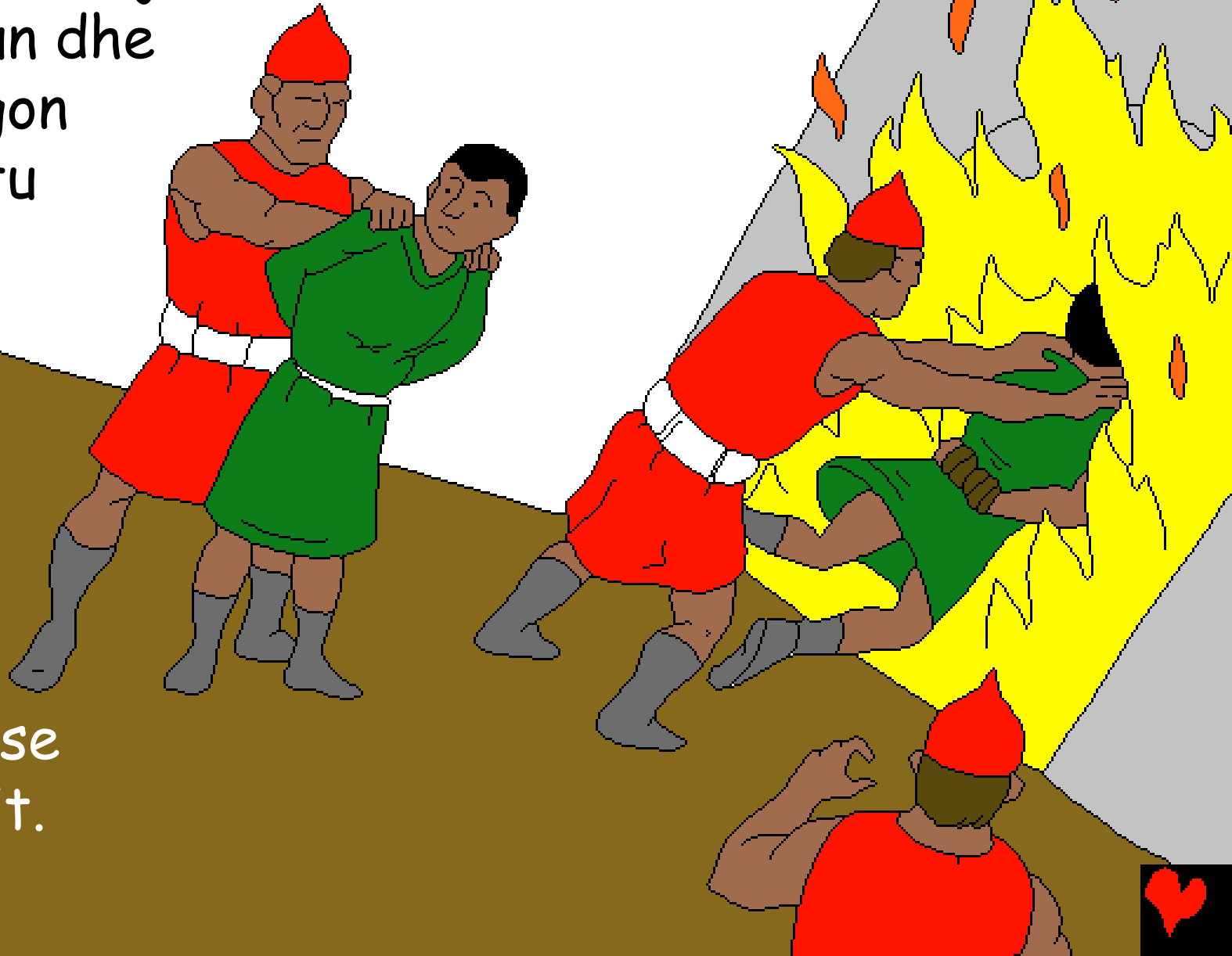

Mbreti
Nebukadnetsar
u tërbua fare!
Ai urdhëroi
që të nxehej
furra shtatë
herë më shumë
se zakonisht.
Pavarësisht
kësaj, të tre
burrat nuk u
përkulën.

Mbreti urdhëroi njerëzit e fuqishëm të
ushtrisë së tij, të lidhnin Shadrakun,
Meshakun dhe
Abednegon
dhe ashtu

të
lidhur ti
hidhnin
në
furrën
përvëluese
të zjarrit.

Furra ishte aq e nxehtë
saqë njerëzit që hodhën
në zjarr Shadrakun,
Meshakun dhe
Abednegon, u
vranë nga vala
e nxehtësisë.

Mbreti shikonte nga një largësi e sigurtë. Ai shikoi tre njerëz të hedhur në mes të furrës flakëruese. Por, kjo nuk ishte gjithçka që ai pa.

Mbreti Nebukadnetsar u mahnit!
"A nuk hodhëm ne, tre burra të
lidhur në mes të zjarrit?",
i pyeti ai ndihmësit e tij.
"Po", u përgjigën ata.
Ai tha, "Shih! Unë
shoh katër njerëz
të zgjidhur, duke
ecur në mes të
zjarrit, dhe
nuk janë të
dëmtuar fare.
Dhe i katërti
është si Biri
i Perëndisë".

Duke iu afruar derës së furrës së
zjarrtë, mbreti bërtiti, "Shadrak,
Meshak dhe Abednego,
shërbëtorë të Perëndisë
Më të Lartë, dilni jashtë!"
Atëherë, Shadraku,
Meshaku dhe
Abednego,
dolën jashtë
nga furra
përvëluese.

Të gjithë u mblodhën rreth tyre dhe filluan të shqyrtonin të tre Hebrenjtë. Ata kishin parë që zjarri nuk kishte forcë ti digjte ata. Flokët e tyre nuk ishin përcëlluar dhe rrobat e tyre nuk ishin djegur. Madje, ata as nuk mbanin erë tym; fare.

Kur e kuptoi, çfarë kishte ndodhur, Mbreti Nebukadnetsar bëri diçka shumë të zgjuar. Ai, u lut dhe tha "I bekuar qoftë Perëndia i Shadrakut, i Meshakut dhe i Abednegos, që ka dërguar Engjëllin e Tij dhe ka shpenguar shërbëtorët e Tij që i besojnë Atij".

Njerëzit Që Nuk U Përkulën

Një tregim nga Fjala e Perëndisë, Bibla

e marrë nga

Danielit 3

"Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u
jep mendje njerëzve të thjeshtë."

Psalmet 119:130

Fund

Ky tregim nga Bibla na tregon për Perëndinë tonë të
mrekullueshëm i cili na krijoi dhe dëshiron që
ne ta njohim Atë.

Perëndia e di që ne kemi bërë gjëra të këqija, të cilat Ai i quan
mëkate. Dënimi për mëkatin është vdekja, por Perëndia ju do juve
aq shumë sa që dërgoi Birin e Tij të vetëm, Jezusin, që të vdesë në
Kryq dhe të dënohet për mëkatet tuaja. Pastaj Jezusi u ringjall
dhe u ngrit lart në Qiell! Nëse beson në Jezusin dhe i kërkon Atij
të t'i falë mëkatet e tua, Ai do ta bëjë atë! Ai do të vijë dhe do të
jetojë në ty, dhe ti do të jetosh me Të përgjithmonë.

Nëse ti beson se kjo është e vërteta, drejtoju Perëndisë kështu:
Jezus i dashur, unë besoj se Ti je Perëndia i bërë njeri për të
vdekur për mëkatet e mia, dhe që Ti u ngjalle sërish. Të lutem,
eja në jetën time dhe fali mëkatet e mia, në mënyrë që unë të kem
jetë të re dhe një ditë të jem me Ty, përgjithmonë. Më ndihmo,
të të bindem dhe jetoj për Ty, si fëmija Yt. Amen.

Lexo Biblën dhe bisedo me Perëndinë çdo ditë! Gjoni 3:16

